

Významné osobnosti naší univerzity

Arturo Cronia

italský slavista, literární historik a komparatista Arturo Cronia (13. 12. 1896 – 11. 5. 1967) pocházel z dalmatského Zadaru. Právě v oblasti Dalmácie, kde se jihoslovanský živel po staletí mísil s italským, se zrodil Croniův blízký vztah ke slovenským národním, který vyúsťil v celoživotní profesionální zájem o slovenské kultury, jazyky a literatury.

Po dokončení studia filologie, jehož část absolvoval ve Štýrském Hradci a v Praze, působil jako smluvní profesor italské literatury na univerzitách v Brně a v Bratislavě. Přibližně ve stejně době spolupracoval také s tehdejším Ústavem italské kultury v Praze a s pražskou univerzitou. Rokem 1937 začíná jeho působení na univerzitě v italské Padově, kde obnovil a až do konce svého života vedl Ústav slovenské filologie. Rádným profesorem slovenské filologie byl na padovské univerzitě jmenován v roce 1940.

Arturo Cronia patří k zakladatelům novodobé italské slavistiky. Je autorem více než 400 publikací, mezi nimiž vedle desítek monografií a učebnic nalezneme i nepřeberné množství odborných článků, recenzí a překladek.

V obecnější rovině se otázkami slovanské filologie zabýval například ve svých pracích *Per la storia della slavistica in Italia* (1933, K dějinám slavistiky v Itálii), *Introduzione allo studio della filologia slava* (1940, Úvod do studia slavistiky), *Invito allo studio di lingue slave* (1954, Pozvání ke studiu slovanských jazyků) aj.

Croniův zájem o problematiku italsko-slovenských vztahů se odrazil ve studiích *L'italianità della Dalmazia* (1942, Italské vlivy v Dalmácii), *L'umanesimo nelle letterature slave* (1948, Humanismus ve slovanských literaturách), *La fortuna del Petrarca fra gli Slavi meridionali* (1933, Petrarkův ohlas u jižních Slovanů) nebo *La conoscenza del mondo slavo in Italia. Bilancio di un millennio* (1958, Znalost slovanského světa v Itálii). Bilance jednoho tisíciletí.

Pokud se týká konkrétních slovanských jazyků a jimi psaných literatur, jednou z domén

Artura Cronii byla bezpochyby srbochorvatská oblast. Mnoha vydání se dočkala jeho opravdě klasická *Grammatica della lingua serbo-croata* (1. vyd. 1922, Mluvnice srbochorvatštiny); z jeho literárněhistorických prací je třeba připomenout zejména 4 svazky věnované dějinám starší srbochorvatské literatury v Dalmácií a antologii *La poesia popolare serbo-croata* (1941, Srbochorvatská lidová poezie).

Arturo Cronia však věnoval systematickou pozornost i jiným slovanským literaturám včetně české a slovenské, které měl možnost studovat především během svého působení v meziválečném Československu. Z autorových odborných prací věnovaných české literatuře jmenujeme alespoň některé: *Influssi italiani in Giovanni Kollár* (1924, Italské vlivy v díle Jana Kollára), *L'opera di Milota Zdirad Polák* (1925, Dílo M. Z. Poláka), *Il Petrarca nella <Rosa centifoglia> di F. L. Čelakovský* (1927, Petrarca v <Růži stolisté> F. L. Čelakovského), *La fortuna del Petrarca nella Letteratura Ceca* (1932, Petrarkův ohlas v české literatuře), *Petr Bezruč* (ital., 1932), *Čechy v dějinách italské kultury. Tisíciletá ženě* (č., 1936), *La fortuna del Boccaccio nella letteratura ceca* (1949, Boccaccio v českém písemnictví), *La fortuna del Petrarca nelle letterature e nelle arti ceche dell'Ottocento* (1961, Petrarkův ohlas v české literatuře a umění 19. století) nebo *La fortuna di Dante nelle letterature ceca e slovacca. Dal secolo XIV ai giorni nostri* (1964, Dantův ohlas v české a slovenské literatuře. Od 14. století po dnešek).

Obdivuhodně rozsáhlé dílo, které po sobě Arturo Cronia zanechal, spolu s nadšenými ohlasy a vděčnými vzpomínkami jeho kolegů a někdejších studentů svědčí o tom, že to byl nejen neúnavný badatel, respektovaný odborník a úspěšný pedagog, ale též vzácný člověk.

Z. ŠEBELOVÁ